

ZPRAVODAJ

Ostroměř, Domoslavice,
Nové Smrkovice, Sylvárův Újezd

č.: 5. - 6. ročník: 55 rok: 2026 cena: 10,- Kč
web: www.ostromer.cz e-mail: mks.ostromer@centrum.cz

Usnesení z 5. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Ostroměř konaného dne 24. 6. 2026

Zastupitelstvo obce Ostroměř po projednání **schvaluje**:

- 1/ Zahájení, schválení programu a plnění usnesení z minulého zasedání.
- 2/ Jmenování ověřovatelů zápisu: Luděk Votoček, Dominik Vojtíšek
- 3/ Smlouvu o přezkoumání hospodaření obce Ostroměř za rok 2026 firmou CCS Audit, s.r.o. se sídlem Praha 1, Konviktská 291/24, pověření starostu obce k podpisu smlouvy
- 4/ Bezúplatný převod pozemku mezi Královéhradeckým krajem a obcí Ostroměř v k.ú. a obci Ostroměř: p.p.č. 65/3 o výměře 35 m² (ostatní plocha – silnice), pověření starostu obce k podpisu smlouvy
- 5/ Dar z „Programu podpory hasičských jednotek a sborů“ Nadačního fondu CSG ve výši 96.000,-Kč, pověření starostu obce k podpisu smlouvy
- 6/ Schválení Smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IV-12-2023896/VB/02 na pozemku p.č. 361/6 v k.ú. Ostroměř, mezi obcí Ostroměř a ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem Děčín, Teplická 874/8, pověření starostu obce k podpisu smlouvy
- 7/ Schválení závěrečného účtu obce Ostroměř a účetní závěrky za rok 2025
- 8/ Komplexní pozemkové úpravy Tereziny Dary – odsouhlasení změny průběhu katastrální hranice mezi k.ú. Tereziny Dary a k.ú. Nové Smrkovice

Z OBSAHU ZPRAVODAJE

- Usnesení zastupitelstva
- Eduard Štorch – 70 let od úmrtí (3. část)
- Zprávy ze školy, školky a družiny
- Jubilejní ročník pochodu Krajem Eduarda Štorcha
- Fotografie z Ostroměřských slavností
- Společenská kronika
- Svoz odpadu
- Velkoobjemový odpad
- Inzerce

Zastupitelstvo obce Ostroměř po projednání **neschvaluje**:

- 1/Návrh investičního portfolia – přesun volných finančních prostředků obce za účelem jejich zhodnocení. Návrh investičního vkladu ve výši 10.000.000,-Kč, v rámci spolupráce s platformou FINOBCE a pověření starosty k podpisu.

Jaroslav Tomeš, starosta obce

Martin Vojtíšek, místostarosta obce

PLÁNOVANÉ AKCE NA ROK 2026

- FILMOVÉ LÉTO – KINEMATOGRAF BRATŘÍ ČADÍKŮ – 12. - 15. 8. 2026
- DÝŇOBRANÍ A DRAKIÁDA - 12. 9. 2026 - sobota 12:00. Prostranství u prodejny COOP Jednota
- TRADIČNÍ SENIORSKÉ POSEZENÍ - 21. 11. 2026 - sobota 17:00. Sokolovna
- ADVENTNÍ ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU - 29. 11. 2026 – neděle 15:00. Parkoviště
- VÁNOČNÍ KONCERT V KAPLI NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE - prosinec 2026. Bude upřesněno

EDUARD ŠTORCH 1878 - 1956 (70 let od úmrtí) /část 3./

2.3 Praha

V Praze prožil Eduard Štorch nejdelší část svého života. Domovem mu byla od prosince 1903, kdy po mostecké učitelské etapě začal učit na pražských periferiích, a to nejprve v Libni. Do vypuknutí první světové války postupně učil ještě ve školách na Korábě a v Bubnech. Na severním obvodu Prahy také v tomto období pokračoval spolu se svými žáky v archeologických výzkumech, se kterými začal už na samém počátku nového století v Mostě. Válku prožil částečně v karlínské vojenské nemocnici a částečně v Jedličkově ústavu. Po krátkém bratislavském intermezzu se na začátku dvacátých let vrací do Prahy, aby až do konce své pedagogické kariéry působil na Novém Městě.

Spojení Štorcha a Prahy ale nejvíce odkazuje k oblasti dřívější periferie, tedy k Libni či ještě specifičtěji k Libeňskému ostrovu, kde Eduard Štorch v meziválečném období provozoval Dětskou farmu. Do zvláštního výtisku Českého světa v roce 1926 Štorch napsal: *„Neznámá pevnina-uprostřed Velké Prahy! Teprve nynější regulace Vltavy na Maninách obrátila pozornost i k libeňskému ostrovu, jež zná málokdo z Pražanů, ač stojí za návštěvu. Libeňský ostrov, toť oáza, která by zasloužila, aby se stala přírodní rezervací. (...)*

Manželé Štorchovi žili na Starém Městě v ulici Elišky Krásnohorské č. p. 10. *„Každý, kdo přišel do domu v staroměstské ulici Elišky Krásnohorské, kde Štorchovi v Praze bydlili, byl přátelsky uvítán. (...)*“ Jan Mauer (pozn. Jan Mauer (1878-1937) se věnoval speciální pedagogice. Byl ředitelem Pedagogické knihovny Komenského) byt Štorchových popsal následovně: *„Ostatně, kam jsi se podíval, na podlaze, na oknech, kde jaké místočko zbylo, samé vykopávky, bronzky, kostry, popelnice a takové nádobíčko-hotové muzeum.“* Tento dům stále existuje, ale nenajdeme na něm žádnou pamětní desku připomínající slavného obyvatele. Nicméně na fasádě domu je umístěna jiná tabule, na které stojí: *„Družstvo pro stavbu učitelských domů v Praze. Otakar Novotný navrhl 1919. Frant. Troníček provedl 1921.“*

2.4 Lobeč

Lobeč je malá obec ležící nedaleko městečka Mšena na Mělnicku. V minulosti připadala pod hejtmanství v Mnichově Hradišti a okresním městem byla Bělá pod Bezdězem. Mezi nejvýznamnější stavby ve vsi patří zámek, filiální kostel Pozdvížení sv. Kříže a pivovar.

Lobeč se stala v roce 1933 pro manželé Štorchovy druhým domovem, když na Pustém vrchu zakoupili rekreační objekt, kam přijížděli každé léto. V roce 1940 se Eduard Štorch poeticky rozepsal o kraji pod Vráteňskou horou do periodika Naše Zprávy: *„S pražských návrší lze spatřit v dáli na severu dvojvrší Bezdězu. Těsně před Bezdězem se zvedá rozložitá Vráteňská hora, střed romantického Máchova kraje. Pod touto lesnatou horou, na pozemcích osady Lobče, bylo právě objeveno obrovské pravěké sídliště o rozloze 12 ha. (...)*“ Štorch neopomenul ve svém příspěvku zdůraznit, že se jedná o domovskou obec libretisty a spisovatele Karla Sabiny.

Zda bylo odhalení naleziště v místě Štorchova rekreačního sídliště pouze šťastnou náhodou či nikoli, se nejspíš nikdy nedozvíme, ale postupem času se ukázalo, že vilka Štorchových stojí na místě rozsáhlého sídliště lidu s vypíchanou keramikou. A právě zde popadla jeho láska k archeologii druhý dech.

Objevení do té doby zcela neznámého neolitického naleziště mají podle Štorcha na svědomí dva lobečtí studenti, kteří našli v polích u Alenina jezírka úlomky pazourků a kamenné sekyrky. Následný archeologický výzkum přinesl překvapivý výsledek. Našlo se několik set industrií. Lobeč navštívil také zástupce Státního ústavu archeologického v Praze, archeolog Jan Filip (pozn. Jan Filip (1900-1981) byl českým univerzitním profesorem a čelním představitelem české archeologie), který potvrdil, že jde o památky na mladší dobu kamennou. Dokonce bylo usuzováno, že lobečská osada byla jednou z největších osad té doby na našem území. Eduard Štorch si velice přál, aby došlo v Lobči k založení muzea, ale zřejmě nebyl jediný, neboť stejnou myšlenku měl již v počátcích zahájení výzkumů tamní řídící učitel Alois Jech.

V současné době je v Lobči možné navštívit Muzeum Eduarda Štorcha, které ale vzniklo až dlouhou dobu po Štorchově smrti. Tato malá obec představuje snad nejsilnější Štorchovské místo paměti, jelikož právě na místním hřbitově na úpatí Pustého vrchu našel Eduard Štorch, a později i jeho žena Božena, místo posledního odpočinku.

2.5 Hořice

Východočeské město, které se rozkládá na jižním svahu Hořického chlumu, bývalo okresním městem v královéhradeckém hejtmanství. S Hradcem Králové a Ostroměří byly Hořice spojeny Českou obchodní dráhou. Na konci 19. století zde žilo téměř 7000 občanů české národnosti. Německá a polská menšina představovala jen nepatrnou část obyvatelstva. První písemná zmínka o Hořicích je z poloviny 12. století a pochází ze zakládací listiny premonstrátského kláštera v Praze na Strahově.

Hořice hrají ve Štorchově příběhu specifickou roli, neboť právě hořickému muzeu odkázal Štorch svůj archivní fond a část knihovny. Tento krok byl logický vzhledem k tomu, že Hořice leží nedaleko jeho rodné Ostroměře. O to, že byl Štorchův fond v roce 1977 předán Literárnímu archivu Památníku národního písemnictví, se zapříčinil hořický kronikář Bílek. Předání svého archivu a části knihovny uskutečnil částečně z finančních důvodů, a taky kvůli nedostatku místa pro uložení písemností a knih, jelikož mu bytové družstvo zabralo polovinu pražského bytu a současně také chata v Lobči sloužila jako ubytování pro jinou rodinu.

Jednatel Vlastivědného kroužku při Okresním vlastivědném muzeu v Hořicích v Podkrkonoší Josef Pour vzpomenukl při Štorchově kremaci, jak si zaměstnanci muzea váží toho, že se Štorch rozhodl svěřit pozůstalost právě jim. Nejen Ostroměř, ale i Hořice připomínaly Štorchův odkaz prostřednictvím výstav, které ostatně probíhaly už za jeho života.

2.6 Ulice

Když nahlédneme do map, zjistíme, že četnost ulic, které by byly pojmenovány po Eduardu Štorchovi, není příliš velká. Štorchovu ulici bezpečně najdeme v jeho rodišti, totiž v Ostroměří. Na jednom konci ulice symbolicky stojí pomník T. G. Masaryka. Druhý konec ulice v místech, kde stojí Štorchův rodný domek, volně přechází do jiné ulice. Ani v nedalekých Hořicích Štorchova ulice nechybí, ale kupodivu ve městě, kde prožil mládí a studentská léta, tedy v Hradci Králové, bychom po něm pojmenovanou ulici hledali jen marně. Další Štorchova ulice leží v Praze, v místech, která v minulosti pro Štorcha hodně znamenala, neboť se jedná o Libeňský ostrov. Ulice však nevzhlíží důstojně a nevede zde ani upravená komunikace. Možná překvapivě bychom Štorchovu ulici našli v Klatovech, ve městě, které se s osobností Eduarda Štorcha nijak nespojuje. Obměněné označení ulice, kterou je Štorchova stezka, bychom našli v Mělníce, tedy v blízkosti lobečského kraje.

3. „Přiznávám, že jsem mu záviděl.“ Eduard Štorch studentem

Devadesátá léta 19. století znamenala v životě Eduarda Štorcha etapu, kterou prožil jako student mezi stěnami školní budovy. Pro jeho budoucí směřování byly zásadní především čtyři roky, jež prožil jako student královéhradeckého učitelského ústavu. Poprvé vstoupil na půdu jedné z nejstarších institucí tohoto typu u nás v roce 1893. Tato kapitola má ale za cíl postihnout druhou třetinu devadesátých let 19. století, kdy žil Eduard Štorch v Hradci Králové, kde studoval na tamním učitelském ústavu. Hradec Králové však po absolvování středoškolských studií nepředstavoval v životě Eduarda Štorcha zásadní motiv. Z pozdějších let máme o jeho vztahu k centru východních Čech už jen drobné doklady díky jeho korespondenci s mladším bratrem Rudolfem, která se dochovala ze čtyřicátých let 20. století.

Než se podrobněji seznámíme s rolí Eduarda Štorcha jako studenta na učitelském ústavu, tak si ve zkratce shrneme jeho pedagogické způsobilosti. Královéhradecký učitelský ústav ukončil úspěšným složením maturitní zkoušky, a to dokonce s vyznamenáním, v roce 1897. Získal tak oprávnění, aby mohl jako zatímní

podučitel či učitel působit na veřejných obecných školách s českým vyučovacím jazykem. Od roku 1900 byl způsobilý k vyučování na obecných školách. Tento dokument však obsahuje dva dodatky. Jeden jej prohlašuje jako schopného pro výuku německého jazyka na českých školách. Druhý dodatek pak upozorňuje na Štorchovu změnu víry, díky čemuž ztratil způsobilost k výpomocnému vyučování katolického náboženství. Od roku 1902 mohl vyučovat i na školách měšťanských. O dva roky později získal vysvědčení o účasti na feriálních univerzitních kurzech konaných v Náchodě. Není bez zajímavosti, že jedním z přednášejících byl T. G. Masaryk. Byl rovněž způsobilý k vyučování slaboduché mládeže. Další kurz, věnující se tomuto tématu, absolvoval v roce 1910. Vlastní vzdělávání završil zkouškou ze slovenštiny, jež byla nezbytná pro vykonávání jeho profese v Bratislavě a okolí.

3.1 Hradec Králové jako studentské město

Střední školství v téměř osmitisícovém Hradci Králové v době monarchie by mohlo být chápáno jako velmi rozvinuté. Přestože se nejednalo o velké město, našli bychom tu v druhé polovině 19. století dokonce čtyři české ústavy zajišťující vzdělání pro budoucí mužský výkvět české společnosti. Krom učitelského ústavu měli studenti na výběr ještě klasické gymnázium, reálnou školu, a nakonec také obchodní akademii. Hradec Králové se již od středověku pyšnil zcela specifickým postavením mezi českými městy. V polovině 19. století dochází k radikální proměně východočeské metropole. Do té doby byla ve městě živá idea rakušanství. A náhle se z Hradecka stal region s nejsilnější národní propagací mimo Prahu. Od konce šedesátých let představoval Hradec Králové silný příklad česko-rakouské opozice. Nesmíme zapomínat na to, že právě školství bylo kromě státní správy, armády a katolické církve, nejdůležitějším prostředkem vytvářejícím rakouský model, ve kterém měli úspěšní muži najít uplatnění. Hradec Králové díky tomu získává výjimečné postavení, neboť zde najdeme všechny prvky reprezentující rakouský model, ale zároveň tamní rozvinutý systém školství zajistil formování nově nastupující české mužské elity.

Mezi absolventy učitelského ústavu a gymnázia bychom našli nejednu významnou osobnost, což jen potvrzuje výše uvedené tvrzení. Někteří královéhradečtí studenti se prosadili za hranicemi regionu, jiní jsou svojí celoživotní prací spjati zejména s Hradeckem. V první polovině 19. století zde pobýval Karel Jaromír Erben. Pouhý rok po fatální prohře rakouské armády v blízkém okolí Hradce Králové začal ve východočeské metropoli studovat Alois Jirásek, který své vzpomínky na gymnaziální léta vtělil do vlastních pamětí. Jedním z jeho prvních poznatků po příchodu z německého prostředí, které poskytovalo broumovské gymnázium, bylo to, že na královéhradeckém gymnáziu nebyli profesori hladce oholeni, jak tomu bylo na německé škole, ba naopak se všichni vyznačovali vousy či knírkem. Ač nemůžeme ve Štorchově případě porovnávat český a německý případ z fotografií, jimiž je doplněna kronika učitelského ústavu, víme, že i Štorchovi vyučující nosili vousy. Dalším z Jiráskových dojmů bylo to, že mu Hradec Králové, tehdy ještě pevnost, nápadně připomínala Josefov. Jak příznačné v případě Eduarda Štorcha, jehož rodina pobývala v Josefově před příchodem do Hradce Králové.

Autoři knihy *Rod' v memoárech* označují Hradec Králové s nadsázkou jako „továrnu“ na českou elitu. Krom Aloise Jiráska ve východočeské metropoli dále studovali například Karel Čapek, Jindřich Štýrský či Albert Pražák. Alois Jirásek zmiňuje také žamberského rodáka a budoucího chirurga Eduarda Alberta.

Od počátku osmdesátých let 19. století studoval v někdejším věnném městě českých královen další spisovatel — František Václav Krejčí (pozn. František Václav Krejčí (1867-1941) byl spisovatelem, novinářem, kritikem, překladatelem i meziválečným poslancem a senátorem s příslušností k Československé sociálně demokratické straně dělnické. Pocházel z České Třebové), který po sobě, stejně jako jeho generační předchůdce, zanechal knihu pamětí. Přestože Eduard Štorch začíná na královéhradeckém učitelském ústavu studovat o více než jedno desetiletí později, můžeme vzpomínky Františka Václava Krejčího, stejně jako ty Jiráskovy, využít alespoň pro ilustrativní popis Hradce Králové jako studentského města. A to tím spíše, že Eduard Štorch, stojící v centru našeho zájmu, po sobě žádné paměti z této fáze života nezanechal.

Krejčí upozorňuje na postupný rozvoj kulturního života ve městě. V době jeho studií Hradec Králové ještě nedisponoval stálým divadlem. Postupně se však rozvíjelo dění kolem hudby. Však se nebylo čemu divit, neboť žesťový podnik Červených a podnik Antonína Petrofa, zaměřující se na výrobu klavírů, patřily v této

době mezi jedny z nejzavedenějších královéhradeckých firem. Studentský život nebyl na počátku osmdesátých let ještě příliš rozšířen a soustředil se jen do několika hospůdek. F. V. Krejčí si naopak pochvaloval dobrou dostupnost knih, neboť se ve městě nacházela hned dvě knihkupectví. O hradeckém knihkupectví se zmíníme ještě později ve spojení s Eduardem Štorchem.

Učitelství v Hradci Králové připravoval budoucí učitele až do přelomového roku 1948, kdy byly jeho dny sečteny. U této příležitosti vznikl almanach, do kterého přispěli zejména bývalí absolventi a učitelé. Nicméně Štorchův příspěvek ve sborníku chybí. Přitom v roce 1948 byl jako prozaik na vrcholu. Vždyť jen o pouhý rok dříve, v roce 1947, vychází *Hrdina Nik*. Můžeme se tedy ptát, proč právě jeho text v almanachu chybí. Neměl zájem přispět on sám? Představovala pro něj středoškolská studia životní etapu, ke které se nechtěl vracet? Byl tak populární, že by zastínil další autory příspěvků? Nebo bylo slavných absolventů takové množství a jeho studie by se do almanachu již nevešla? Byli upřednostňováni absolventi, kteří nezanevřeli na rodný kraj či místo studií a dále s touto lokalitou spojovali svůj život? Anebo se Štorchova královéhradecká stopa zkrátka ztratila z paměti? Ať tak či tak, v almanachu vydaném jako tečka za mnoholetým fungováním královéhradeckého učitelského ústavu chybí jediná zmínka o Eduardu Štorchovi.

3.2 Prospěch ve škole

Už během svých raných studií se neprezentoval jako výslovný premiant mezi spolužáky. Nejednou předmět mu činil potíže. V prvním ročníku na reálce příliš nevynikal například v německém jazyce, zpěvu či kreslení. Zvláště dobrých výsledků nedosahoval ani v náboženství. Problémem pro něj naopak nebyl český jazyk, kde byl ohodnocen na výbornou. Nicméně jeho studijní výsledky se proměňovaly, jen neúspěch v němčině byl trvalý. Nejlepší známku bychom na vysvědčení z učitelského ústavu nenašli ani v případě pedagogiky. To, že se Štorchovy představy o pedagogice zřejmě příliš neshodovaly s tehdy respektovaným kánonem, poukazuje na směřování jeho pedagogických metod v pozdějším období. Originální a pokrokové myšlenky v tomto oboru jsou s jeho osobností spojovány dodnes. Kromě školních vysvědčení, podle kterých Štorch nebyl žádný premiant, máme k dispozici také seznamy stipendistů z řad budoucích pedagogů. V našem případě, jak ještě později zjistíme, se jako nejzásadnější ze Štorchových spolužáků jeví Václav Deyl (pozn. Václav Deyl (1878 – 1961) byl pedagogem, řídícím učitelem a východočeským vlastivědným pracovníkem. Narodil se do učitelské rodiny v Lukavci u Hořic. Jeho syn, Václav Deyl ml., voják z povolání, se proslavil zejména jako spisovatel literatury pro mládež.). Ten na rozdíl od Eduarda Štorcha, figuroval snad na každém soupisu studentů, kterým bylo vypláceno stipendium.

Nebyl by to ale Eduard Štorch, kdyby své slabé stránky nezvládl upozadit. Do popředí se pak dostaly charakteristické dovednosti a rysy, které u něj můžeme pozorovat napříč celým jeho životem. Intelektuální prostředí vzdělávací instituce ve Štorchovi probudilo pokrokářské smýšlení, se kterým, zejména za starého režimu, několikrát tvrdě narazil. Ač královéhradecké školství vzdělávalo především české studenty, tak i nadále město střežila pevná ruka monarchie. Již na půdě učitelského ústavu šířil časopisy vyznačující se socialistickým směřováním. Sborník, vydaný v Ostroměři v létě 1973 u příležitosti prvního sjezdu rodáků, podává některé další informace související se Štorchovým studiem. Připomíná, že se literární talent u Štorcha objevil právě už během studentských let, což jen potvrzuje jeho zaujetí pro český jazyk. Jeho slohové práce měly vyčnívat nad ostatními jak rozsahem, tak i obsahem.

Sám Štorch se o svých studiích na učitelském ústavu téměř nezmiňoval. Jednou z výjimek se stal příspěvek *Jak jsem se stal lovcem mamutů*, který je možné najít v Úhoru z roku 1937. Popisuje v něm vlastní cestu k prehistorii, přičemž učitelský ústav připomíná v tom smyslu, že v učebnici dějepisu tehdy mohl student najít jen několik málo informací o pravěkém člověku a jeho pazourkových nástrojích. Téma prvního člověka se objevovalo také v hodinách náboženství, kde, jak již víme, Štorch příliš nevynikal. Důležitým momentem zřejmě bylo to, že jako nastávající učitel odmítal uvěřit legendám a toužil poznat dosud neznámý vědecký výklad. Navíc, jak podotýká Jan Šnobl k jeho povahovým rysům, Eduard Štorch viděl od začátku své učitelské kariéry ve škole a vůbec ve výchově lidí prostředek, díky kterému mohl změnit svět k lepšímu.

Pokračování příště

ZPRÁVY ZE ŠKOLKY, ŠKOLY A DRUŽINY

EXKURZE K ROŽĎALOVICKÝM RYBNÍKŮM

Na čtvrtek 18. 6. byla naplánována exkurze pro žáky, kterým se v celoroční soutěži Poznávčka 26 povedlo získat alespoň polovinu bodů. Jedná se o odměnu a zároveň příležitost zažít a vidět něco netradičního nebo nového.

Letos jsme vyjeli na novou lokalitu – k Rožďalovickým rybníkům. A i tentokrát jsme se nestíhali rozhlížet a vnímat všechny krásy, které nám příroda nabízela. Během 10 km dlouhé cesty jsme mohli obdivovat volavky bílé i popelavé; šídla, šidélka, motýlice i vážky; plno drobného i většího hmyzu; naslouchat kvákání žab a pozorovat je při tomto výkonu. Hlavním bodem však byli roháči – od nich jsme nacházeli různé fragmenty. Až se jednomu žákovi povedlo objevit i živého samce, následně ještě jedna žákyně našla i živou samičku.

Vše zakončila lilie zlatohlavá, která se s námi na závěr našeho putování tímto kouzelným místem symbolicky rozloučila.

Jan Horák

PLAVECKÝ VÝCVIK

Od března do května probíhal plavecký výcvik druháků a třetáků. Lektori Plavecké školy Hořice po dobu 10 dvouhodinových lekcí pracovali s dětmi ve velmi přátelském duchu. Svým vstřícným, trpělivým a profesionálním přístupem dokázali děti motivovat, vytvořit příjemnou atmosféru a podpořit jejich jistotu ve vodě. Výuka byla dobře organizovaná, pestrá a přizpůsobená schopnostem jednotlivých žáků. Spolupráci s lektory hodnotíme s kolegy velmi kladně a děkujeme jim za vstřícnost a za vysokou úroveň výuky. Někteří třetáci z áčka ukončený plavecký výcvik zhodnotili takto:

Mě nejvíc bavilo hraní. Cítil jsem se dobře na posledním plavání a na tom plavání jsme si jenom hráli. A taky jsme měli opičí dráhu. A nejvíc jsem se bál otevřít oči pod vodou, ale dal jsem to. *Tobík*

Bavil mě kraul, ale nejvíc mě bavil znak. Bavilo mě plavání. Už umím plavat. Hraní i překážková dráha byla dobrá. *Justý*

Nejvíc mě bavilo poslední plavání. Neskočil jsem šipku, ale to nevadí. K opičí dráze jsme měli trampolínu a hádanky. *Matěj*

Naučila jsem se skočit šipku, znak, vylovit puk z vody rukama. A nejvíc mě taky bavilo plavat pod vodou, a jak jsme byli v malém bazénku. A jak na začátku jsme si hráli a já jsem se snažila postavit loď, abych se nenamočila. *Ajla*

Jana Slámová

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA

Ve čtvrtek 28. května úspěšně reprezentovalo šest žáků naší školy na Recitační přehlídce pro žáky 1. stupně v Hořicích. Letos si pro recitátory připravil osobní zdravici pan Miloš Kratochvíl, jehož básně na přehlídkách často zaznívají.

V I. kategorii to byla ze 2. třídy Andělka Barcalová, za třetáky Vojta Kazda a Adélka Hrušková.

Ve II. kategorii reprezentoval čtvrták Alfréd Novák a pátáci Hynek Bareš a Jiří Měsíček.

Gratulujeme Vojtěchu Kazdovi za 3. místo ve své kategorii.

Čestná uznání obdrželi Adéla Hrušková, Alfréd Novák a Jiří Měsíček.

Jana Slámová

MYSLIVECKÝ DEN

Společnost STEELPARK je lesnická firma, která se zaměřuje na širokou škálu činností, například na pěstební a těžební práce. Péči o les přiblížili její zaměstnanci ve středu 3. června žákům třetích a čtvrté třídy naší školy, které pozvali do Obory Tuř. Děti zaujali pestrým pro-gramem a poutavými aktivitami, díky nimž se mohly seznámit s prací lesníků i s významem péče o les.

Třeťáci z áčka popsali své zážitky.

Mně se líbili dva divočáci, kteří tam měli výběh. Velmi se mi líbilo sázení stromečků. Já jsem byl s Terkou. Ona udělala jamku a já jsem zasadil náš smrček. Viděli jsme harvestor, který kácel strom a poté ho rozřezal a traktor ho ramenem naložil na svůj přívěs. Nová informace pro mě byla, že lovecký pes je schopný zadržet zvěř a štěkat zároveň půl dne. *Vojta*

Líbila se mi poznávačka. Bylo tam 15 věcí a poznala jsem jich čtrnáct. Harvestor byl taky hezký. Zaujalo mě, že ten kůň má tak veliká kopyta. Překvapilo mě, byl tak klidný a silný. Na konci jsme viděli pana sokolníka. Když orel roztáhl křídla, měl rozpětí dva metry. Měli na sobě čepičku. Měl tam výra velkého. *Justýna*
Já jsem byl ve dvojici s Vítou a sázeli jsme stromek. Viděl jsem ve skleničce sto lýkožroutů. Střílel jsem ze vzduchovky. *Matěj*

Děkujeme!

Jana Slámová

100 HODIN VENKU

Během tohoto školního roku jsme na škole založili tým pedagogů, kteří chtěli podporovat (a zkoušet) výuku venku. Jednalo se o učitele z prvního i druhého stupně. Zapojili jsme se tak do výzvy **100 hodin venku**. V průběhu roku jsme se potkávali na setkáních, sdíleli zkušenosti i obtíže, které nám výuka venku přináší. Povíдали jsme si ale také o zajímavých zážitcích a předávali si nápady.

Společně jsme zaznamenávali hodiny, které proběhly venku, a již na konci března jsme měli prvních 100 hodin venku odučených. S novou „stovkou“ se začali připojovat i další pedagogové, kteří chtějí výuku venku realizovat.

S odkazem na Eduarda Štorcha a jeho inovativní venkovní výuku hledáme i my cesty, jak být se žáky venku – protože v přírodě je moc dobře a pobyt venku přispívá i k wellbeingu dětí.

Jan Horák, koordinátor EVVO

PROJEKTOVÝ DEN S ROBOTY

V květnu do naší školy přijel tým mladých studentů ze společnosti Visible Vision Solutions, který nám v rámci projektového dne představil AI roboty.

Zážitky žáků 3.A

Měli jsme postavit a naprogramovat robota. Robot Loona umí 19 jazyků. Umělá inteligence nemá vždy pravdu. Já bych chtěl robota Loonu. Moc se mi to líbilo. *Matěj*

Byli u nás ve škole roboti. Paní se ptala umělé inteligence na vyjmenovaná slova po f. Řekla jí úplně jiná slova. Skládali jsme robota Pepu. Bylo to fajn a užili jsme si to. *Mikuláš*

Měli dva roboty. Skládacího a neskládacího. Skládací se jmenoval Pepa a neskládací Loona. Loona byla roztomilá. Uměla malovat. Loona neuměla česky. Muselo se na ni mluvit anglicky. *Beata*

Robot Loona umí 19 jazyků, včetně češtiny, slovenštiny atd... My jsme s Loonou mluvili v angličtině. Já se Loony zeptal, jak se jmenuje český prezident. Odpověděla dobře. Řekla: „Petr Pavel.“ Druhý robot Pepa

byl skládací. Pepíka jsme museli naprogramovat a potom, co jsme ho naučili nějaké věci, tak jsme ho mohli ovládat. *Vojta*

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

Pohádka o ebenovém koni ze Špalíčku veršů a pohádek od Františka Hrubína žáky zaujala, proto se rozhodli, že si ji zahrají. Rozdělili si role, některé poupravili, jiné zcela vymysleli a mohlo se začít trénovat. V rámci hodin literatury jsme tedy se 6.B připravovali divadelní představení pro paní učitelku třídní. Hodně jsme se u toho nasmáli a pobavili, ale dost se také naučili. Na finální představení jsme pozvali i vedení a paní kuchařky. Premiéra se šestákům podařila.

Lada Nekulová

OBHAJOBA ZÁVĚREČNÝCH PRACÍ 9. TŘÍDY

Ve středu 17. června proběhly obhajoby závěrečných prací žáků deváté třídy, během nichž žáci představili komisi výsledky své celoroční práce. Součástí obhajob bylo představení tématu, prezentace zpracovaných informací i odpovídání na doplňující otázky. Témata prací byla velmi pestrá. Žáci se věnovali například sportům (národní házená, fotbal, florbal a stolní tenis), dále zdravé výživě, počítačům a programování her. Součástí programu byla také hudební ukázka hry na housle a možnost si zblízka prohlédnout motocykl i nákladní automobil. Nechyběla ani praktická témata, jako je pečení a vaření, ani závažnější oblasti, například cizí jazyky, psychické problémy a duševní zdraví. Všem žákům blahopřejeme k úspěšnému zvládnutí obhajob i celoročního úkolu.

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2025/2026

Ve čtvrtek 25. června proběhlo na naší škole slavnostní zakončení školního roku. Celý den se nesl v duchu bilancování, poděkování a loučení. Jako každý rok i letos došlo k ocenění nejúspěšnějších žáků za úspěšnou reprezentaci školy v soutěžích, olympiádách a školních akcích.

Významným momentem bylo loučení našich pátáků s prvním stupněm. Hlavní slovo však na závěr patřilo deváťákům, kteří se naposledy rozloučili s učiteli, spolužáky i mladšími kamarády a vykročili vstříc nové životní etapě.

Celé dopoledne se neslo v příjemné atmosféře a bylo krásnou tečkou za školním rokem. Všem žákům přeje krásné prázdniny plné odpočinku a zážitků – a těšíme se opět v září!

PRVNÁČCI NA ŠKOLE V PŘÍRODĚ

Ve dnech 21. – 24. června 2026 se žáci tříd 1. A a 1. B vydali na školu v přírodě do Turistického penzionu Podháj v Sedmihorkách, který se stal na čtyři dny jejich druhým domovem. Už samotná cesta vlakem byla pro mnohé děti velkým dobrodružstvím a předzvěstí krásných zážitků, které je čekaly. Po příjezdu se děti s nadšením pustily do objevování okolní přírody Hruboskalska. Čekala je řada her v lese i mezi skalami, při kterých prokazovaly svou šikovnost,

odvahu a týmového ducha. Velkým zážitkem a zkouškou zdatnosti byl výlet na hrad Valdštejn. Po celou dobu pobytu děti sbíraly za splněné úkoly „diamanty“, které si na konci mohly vyměnit za drobné odměny. Tato hra je motivovala k aktivnímu zapojení do všech činností a přinesla mnoho radosti i zdravého soutěžení. K oblíbeným aktivitám patřilo také dovádění na trampolíně, hraní na pískovišti nebo turnaje ve stolním tenisu. Večerní program zpestřilo opékání buřtů nebo veselá diskotéka, při které si děti užily spoustu tance a smíchu. Velmi zajímavou součástí pobytu byl program v Centru ekologické výchovy. Děti se zde seznámily s různými zvířaty, mohly si zblízka prohlédnout poníky, ovce, morčata, želvy, krajtu i strašilky a dozvěděly se mnoho zajímavostí o jejich životě a péči o ně. Poslední den nás čekala cesta domů spojená s krásnou vycházkou. Cestou na vlak jsme navštívili Mariánskou vyhlídku, prošli kolem Adamova lože a Hrubé Skály. Výhledy na krajinu Českého ráje byly krásným zakončením celého pobytu. Škola v přírodě se vydařila po všech stránkách. Děti si odvezly mnoho nových zážitků, posílily přátelství se spolužáky a získaly řadu zkušeností, na které budou ještě dlouho vzpomínat.

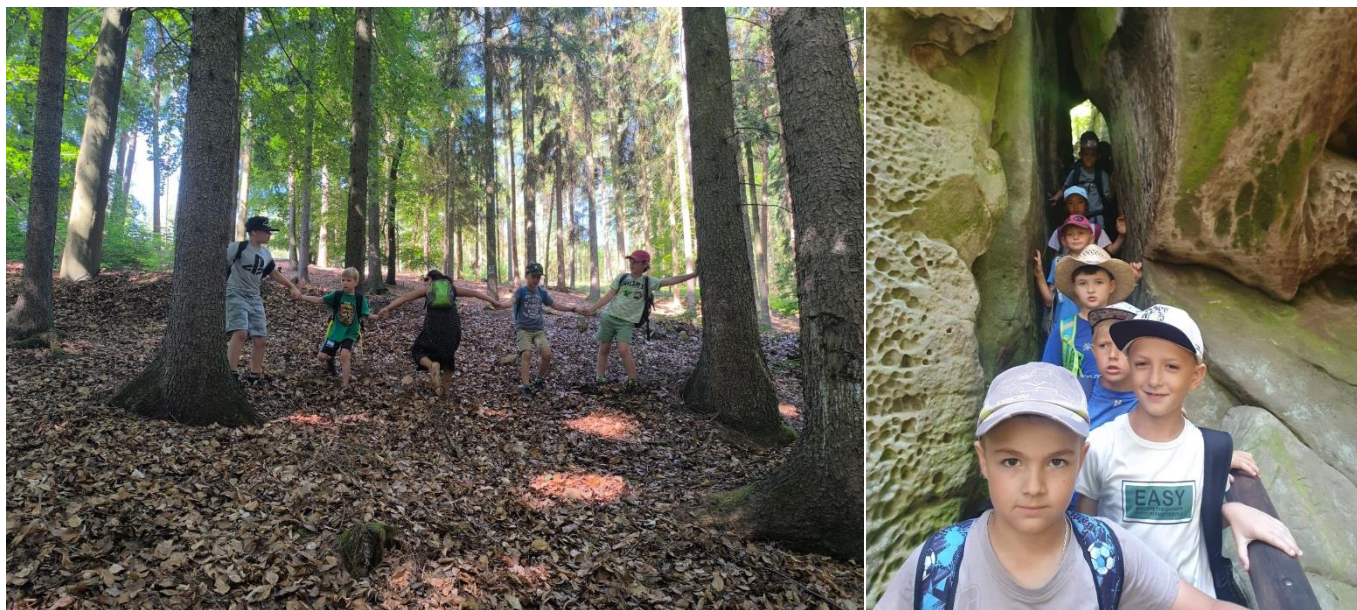
Jana Kazdová a Gabriela Pospíšilová

ŠKOLA ZA ŠKOLOU, ANEB ŠKOLNÍ VÝLETY

Druháci vyrazili v úterý vlakem do Českého ráje, kde viděli skalní reliéfy a hrad Valdštejn. Středu pak strávili v lese. Hráli hry a užívali si společného času.

V úterý navštívila 3. A klášterní sklepy a rodný dům Karla Jaromíra Erbena. Ve středu na hořickém Gothardu objevila studánku s kdysi zázračnou vodou a ve Smetanových sadech si užila plnění úkolů na Trubičkové stezce.

Třetíci z béčka jeli do Turnova, odkud se pěšky vydali po skalách k zámku Hrubá Skála. Ve středu v lese zažili kooperativní, socializační a bojové aktivity.

V úterý se žáci 4. třídy zúčastnili dopravní výchovy v Jičíně a díky správně zodpovězeným otázkám v testu a úspěšně zvládnutým jízdám získali průkaz cyklisty. O den později je nadchla krása minerálů v galerii ve Dvoře Králové.

V úterý vyrazili páťáci na stopovanou do Junácké skály, kde si připravili táborák a zahráli si hry. Ve středu se vydali do Pevnosti Josefov, prožili program Vojákem v pevnosti, ochladili se zmrzlinou a pokračovali do Železničního muzea Výtopna Jaroměř.

Obě šestky se letos společně vydaly na výpravu do Prachovských skal. Žáci si užili nejen skalní město za nádherného počasí, ale také zasloužený odpočinek v kempu u Jinolického rybníku. Ve středu 6. A čekal pohodový den plný zábavy na skákacím hradu a s opékáním buřtů a 6. B se odměnila v Jičíně zmrzlinou a filmem Bée team na stopě.

Poslední dny strávila 7. třída sportem. V úterý hráli hry a soutěžili v lese v okolí Ostroměře. Ve středu si to užili v Toboga Jump v Hradci Králové.

Osmáci si užili Jizeru tam na lodi a zpět na koloběžce. Ve středu si pohráli v mateřské školce a poté si připravili piknik ve Valdštejské lodžii.

Poslední společné dny na základní škole strávili žáci 9. třídy na dvoudenním výletě v kempu Pecka. Užili si zde stanování, zahráli si paintball, fotbal, volejbal i frisbee a nechyběly ani karetní hry.

ČERVEN VE ŠKOLCE

1. třída

Měsíc červen jsme přivítali dětským dnem s florbalisty z Hořic, který jsme si všichni moc užili. Celé dopoledne bylo zaměřené na zábavné sportování plné legrace a smíchu.

Další týden jsme se zajeli podívat k moři, kde jsme se procházeli po pláži a sbírali mušle, ale také po moři, kde na nás číhali žraloci. Také se děti seznámily s dalšími živočichy, kteří žijí v moři. Povídali jsme si o hrdinech, o bezpečném i nebezpečném chování. Děti také pilně trénovaly na blížící se ostroměřské slavnosti. Ale aby toho trénování nebylo moc, zajeli jsme si s dětmi odpočinout do Jičína. Podívali se na Valdštejnskou bránu a pohráli na hřišti hned pod ní.

Poslední červnový týden se nesl v klidné atmosféře a těšení se na školkový výlet na Staré hrady. Navštívili jsme Dračí královskou komnatu a také zámecké pohádkové sklepení. Výlet se líbil a všichni jsme si ho náramně užili.

2. třída

Červen jsme si ve třídě Žabiček užili opravdu naplno. Oslavili jsme Den dětí, kdy si děti samy vybíraly aktivity, které by ve školce rády zažily, a společně vytvořily Strom dětských přání. V dalších dnech jsme hravou formou poznávali lidské smysly prostřednictvím pokusů, pohybových her i tvoření.

Vydali jsme se také za dobrodružstvím do vesmíru, kde děti poznávaly planety, rakety i práci kosmonautů. Nechyběly výtvarné činnosti, pohybové hry ani milá návštěva školáků, kteří nám přišli přečíst pohádku. Dalším tématem byl mořský svět, během kterého jsme objevovali mořské živočichy, vyráběli medúzy a proměnili se v potápěče hledající perly.

Ke konci měsíce jsme se těšili na letní prázdniny, povídali si o prázdninových plánech a vyráběli letní dekorace. Červen zpestřily také turistické výlety do Hořic a na Staré Hradky, kde děti zažily spoustu dobrodružství. Nechyběl ani pobyt na školní zahradě, pohybové aktivity a nácvik vystoupení. Celý měsíc byl plný her, objevování, tvoření i společných zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Přejeme všem dětem i rodičům krásné, slunečné a odpočinkové letní prázdniny!

3. třída

Červen byl v naší mateřské škole plný zážitků, výletů, společných setkání i krásných okamžiků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Měsíc jsme zahájili oslavou Dne dětí, kterou pro nás připravil florbalový klub z Hořic. Děti si užily sportovní dopoledne plné her, soutěží a zábavy. Za jejich ochotu, skvělou organizaci a čas, který našim dětem věnovali, jim patří velké poděkování.

Nechyběly ani výlety. Společně jsme se vydali do lesa, kde děti objevovaly krásy přírody, pozorovaly okolní svět a užily si dopoledne plné her. Navštívili jsme také Poděbrady, kde jsme se prošli po kolonádě, ochutnali léčivý pramen, zastavili se v přístavišti a uspořádali piknik v parku. Velkým zážitkem byl i výlet na Staré Hradky, kde děti poznaly pohádkové prostředí hradu, užily si zajímavou prohlídku a odvezly si spoustu nových zážitků.

Velkou radost nám udělalo také vystoupení dětí na Ostroměřských slavnostech. Děti předvedly, co se během roku naučily, a svým vystoupením potěšily všechny přítomné.

Závěr školního roku patřil našim předškolákům. Na slavnostním rozloučení byli pasováni na školáky a společně se svými rodiči prožili krásné odpoledne plné emocí, vzpomínek a radosti. Děkujeme všem rodičům za milou spolupráci, připravené občerstvení i příjemnou atmosféru, která celé odpoledne provázela.

Po rozloučení čekalo na budoucí školáky ještě jedno velké dobrodružství – přespání v mateřské škole. Večer jsme si společně opekli buřty, hráli hry, povídali si a užili si poslední společné chvíle, než děti po prázdninách vykoučí do nové životní etapy.

Všem našim dětem přejeme krásné, slunečné a hlavně pohodové prázdniny plné nových zážitků. Budoucím školákům přejeme, aby do školy vykoučili s radostí, odvahou a úsměvem. Věříme, že se jim bude dařit a že na svou mateřskou školu budou rádi vzpomínat.

TAJNÝ VÝLET ŠD III.

Začátkem června jsme se s dětmi ze ŠD III. vydali na dlouho očekávaný tajný výlet. Kam pojedeme, se děti dozvěděly až po příjezdu na vlakové nádraží v Lázních Bělohrad, a překvapení se jim moc líbilo. Naším cílem byl rybník Pardoubek a jeho krásné okolí.

Během procházky jsme obdivovali zajímavé dřevěné sochy, které lemují cestu kolem rybníka. Děti se zaujetím pozorovaly také kapry, které jsme společně krmili. Velkou radost jim udělala hřiště, na kterých si

mohly vyzkoušet svou obratnost, šikovnost i odvahu. Každý si našel něco, co ho bavilo.

Další zastávkou byla bažantnice, kde jsme se schovali před sluníčkem do příjemného stínu stromů. Děti si zde zahrály oblíbenou hru Ocásky a užily si spoustu legrace. Poté jsme pokračovali procházkou do zámecského parku, kde jsme si prohlédli krásné prostředí a chvíli si odpočinuli.

Na závěr výletu nesměla chybět sladká odměna v podobě osvěžující zmrzliny, která přišla v teplém počasí opravdu vhod. Domů jsme se vraceli plní zážitků, dobré nálady a krásných vzpomínek. Výlet se velmi vydařil a všichni jsme si ho společně užili.

Marcela Chudobová

ČERVEN VE ŠKOLNÍM KLUBU – MĚSÍC LOUČENÍ A SPOLEČNÝCH ZÁŽITKŮ

Červen je tradičně posledním měsícem školního roku a zároveň obdobím, kdy se pomalu loučíme se školními povinnostmi a těšíme se na zasloužené prázdniny. Ani ve školním klubu tomu nebylo jinak. Společně jsme si užívali poslední týdny plné zábavy, tvoření a příjemně strávených chvil s kamarády.

Počasí nám bohužel ne vždy přálo a neumožnilo nám trávit čas na školním hřišti tak často, jak bychom si přáli. To nám však dobrou náladu nevzalo. Využívali jsme prostory školy a zpříjemňovali si společné chvíle například odpočinkem v hale na pohodlných polštářích a poduškách. Nechyběla ani návštěva počítačové učebny, kde jsme si užili volné chvíle při hraní her a společné zábavě.

Pomyslným vrcholem našeho loučení se školním rokem byla párty školního klubu ve Čtyřlístku. I přes nepříznivé počasí jsme si odpoledne naplno užili. Nechyběla spousta smíchu, hudby, tance ani zábavných her. Všichni jsme si odnesli krásné zážitky a příjemné vzpomínky na společně strávený čas.

Děkujeme všem dětem za jejich energii, nadšení a úsměvy, které provázely celý školní rok. Přejeme všem krásné, slunečné a odpočinkové prázdniny plné nových dobrodružství. Těšíme se na setkání opět v novém školním roce!

Za školní klub Denisa Čerychová

DC OSTROMĚŘ A ZAČÁTEK SEZONY 2026

Jako každý rok nám odstartovala sezona soutěží družstev na krajské úrovni.

Do boje o krajský přebor družstev máme přihlášeny vždy dvě družstva v každé mládežnické kategorii - přípravka, mladší žactvo a starší žactvo.

U staršího žactva v krajském kole probíhá zároveň i přebor jednotlivců a za 2 kola máme už vybojovaných 8 medailí v různých disciplínách. Tímto se v rámci kraje řadíme na přední příčky.

Letos nás čeká i olympiáda dětí a mládeže kam se z našeho oddílu nominovalo hned 5 dětí. Budou reprezentovat KHK v Praze v termínu 21. - 25. 6. 2026.

S našimi nejmladšími atlety se jako i každý rok účastníme korespondenční soutěže pod Českým atletickým svazem v rámci projektu Atletika pro děti a pohybová gramotnost. Je to jedna z cest, jak se zapojí všechny děti a bojují jako tým o co nejlepší výkon v pěti disciplínách. Nutno podotknout, že jsme před třemi lety obsadili medailové umístění.

V létě už se těšíme na náš tradiční tábor, který proběhne v termínu 12. - 17. 7. 2026.

DC Ostroměř, Jasminka Svobodová

JUBILEJNÍ ROČNÍK POCHODU KRAJEM EDUARDA ŠTORCHA BEZ REKORDNÍ ÚČASTI

Krajem Eduarda Štorcha je název pochodu, který již 50 let se jako turistická akce organizuje v Ostroměři na paměť místního rodáka, spisovatele, učitele a archeologa Eduarda Štorcha. Klub českých turistů připravil tuto událost na sobotu 16. května 2026. Přípravy byly veliké – vymyšlení tras, tvorba plakátů a propozic, zhotovení nového razítka s mamutem a odměn pro účastníky (magnetka).

Organizátoři připravili pěší trasy v délkách 4 km (tradičně označovaná jako kočárková), 7, 12, 20 a 30 km. Trasy vedly přes nejatraktivnější místa Mlázovického a Hoříckého chlumu. Cesty vedly po turisticky značených cestách nebo po cestách označeny vlastním značením (bílé fáborky). Snahou bylo uspokojit všechny věkové a zdravotní kategorie účastníků. Zajímavým místem je osada Libín v Mezihořském údolí, kterým protéká říčka Javorka. Oblíbeným cílem je občerstvení u Marušky, na které se ptali účastníci již při startu, zda jejich vybraná trasa vede právě na Libín k Marušce. V nabídce byla káva, různé limonády, nanuky, domácí zákusky a možnost opékání párků a špekáčků. Pro cyklisty byly připraveny trasy v délkách 15, 30 a 50 km.

Aby cílem pochodu nebyla pouze krásná příroda, tak jsme jako organizátoři připravili několik stanovišť (kontrol), kde děti měly zvládnout nejrůznější aktivity, např. trefit se sáčkem kamínků do otvoru v nakloněné plošině, trefit šiškou namalovaného mamuta, či zvládnout chůzi členitým terénem s míčkem na pingpongové pálce. Za úspěšné zvládnutí soutěže děti dostaly odměny v podobě různých bonbónů. Pro všechny zájemce byl připraven test o Ostroměři a Eduardu Štorchovi.

Sběr otisků razítek do propozic, ale i na tělo se stal na jednotlivých stanovištích tradiční radostí všech dětí. V cíli každý turista či cyklista obdržel pamětní

**KRAJEM
EDUARDA ŠTORCHA**

50. 1976 - 2026
ročník

Klub českých turistů
OSTROMĚŘ

Magnetka – odměna pro účastníky pochodu

list s vyobrazením zemanské tvrze na Hradištku a magnetka s perokresbou tváře Eduarda Štorcha a textem připomínající 50. ročník pochodu.

Z důvodu dobré spolupráce s KČT odbor Hořice si účastníci pěších tras 20 a 30 km mohli vystoupit na rozhlednu Hořický chlum zdarma. Špatná viditelnost způsobená nízkou oblačností neumožnila daleké výhledy.

Do zhodnocení pochodu každoročně patří zjišťování nejmladších a nejstarších účastníků a ani letos tomu nebylo jinak.

Nejmladší účastníci:

Matyáš D. z Ostroměře (ročník 2026) - 4 km

Dominika Š. z Hořic - 4 km

Filip K. z Ostroměře - 4 km

Antonín F. z Ostroměře - 4 km

Barunka Š. z Ostroměře - 7 km

Natálie Š. z Jičína - 7 km

Nejstarší účastníci:

Zdeněk B. z Jablonce n. Nisou (ročník 1941) - 7 km

Míla L. z Ostroměře - 7 km

Ladislav B. z Ostroměře - 7 km

Miroslav T. z Ostroměře - 7 km

František W. z Jablonce n. Nisou - 7 km

Josef D. z Čelákovic - 12 km

František S. z Štikova - 12 km

Josef P. z Prahy - 12 km

Ať vše bylo co nejlépe připravené, tak převážně počasí rozhoduje o úspěšnosti pochodu z hlediska počtu účastníků. Měli jsme jubilejní 50. ročník, ale od rekordní účasti jsme se výrazně odchýlili. Celý březen a duben bylo krásné, teplé a bezsrážkové počasí. Druhý týden v květnu však přinesl změnu – od pondělí déšť

a pokles teplot. Ani pátek nepřinesl zlepšení situace a tak sobotní dopolední déšť, následně jen mrholení a teplota okolo 8 °C účastníky nepřilákal. Odpoledne již nepršelo a na chvíli se mezi mraky objevilo slunce a udělalo se výrazně tepleji, kdy rtuť teploměru vylezla až na 16 °C.

Počty účastníků na jednotlivých trasách	
Trasa	Počet účastníků
Pěší trasy	
kočárková 4 km	20
7 km	40
12 km	93
20 km	26
30 km	8
celkem	187
Cyklotrasy	
15 km	11
30 km	1
50 km	3
celkem	15
Celkem	202

Fotografie z pochodu, historii pochodu a aktivity KČT Ostroměř naleznete na webových stránkách www.kct-ostromer.wz.cz

Závěrem zbývá jen dodat, že akce se turistům a cyklistům líbila a přislíbili účast i příští rok. Předpokládaný termín již 51. ročníku pochodu proběhne 22. května 2027.

Přijďte, přijďte, těšíme se na vás.

Tomáš Horák, KČT, odbor Ostroměř

FOTOGRAFIE Z OSTROMĚŘSKÝCH SLAVNOSTÍ – 20. 6. 2026

KINEMATOGRAF
bratří Čadíků

FILMOVÉ LÉTO

V OSTROMĚŘI

U ŠKOLY

ZAČÁTEK VŽDY VE 20.30 HODIN

2026

Středa 12. 8. Kouzlo derby (komedie)

Čtvrtek 13. 8. Boží úlet (akční, komedie, fantasy)

Pátek 14. 8. Bláznivý Marsupilami
(dobrodružný, komedie, rodinný)

Sobota 15. 8. Moře na dvoře (komedie, drama)

Filmové léto je od roku 1998 spojeno se sponzorstvím různých nadací. Vstupné na projekce je dobrovolné a vybraný obnos je každoročně věnován na dobročinné a charitativní účely.

Posezení na lavicích, promítání probíhá pod širým nebem. Doporučujeme teplejší oblečení, případně deky a podsedáky, večery už mohou být chladné.

Těšíme se na setkání s Vámi!

Financováno obcí Ostroměř

KontoBarriéry

IMPULS
Rádio

NADACE ČEZ

PARDUBICKÝ SPOLEK HISTORIE ŽELEZNIČNÍ DOPRAVY
A „HRADECKÝ MOTORÁK“ POŘADAJÍ V ROCE 2026

1. KVĚTNA, 6. ČERVNA, 4. ČERVENCE, 8. SRPNA, 5. ZÁŘÍ

VÝLETNÍ VLAKY

PARDUBICE - HOŘICE (- OSTROMĚŘ)

→ S PŘÍPOJEM V HNĚVČEVSI NA VLAK DO SMÍŘIC A JAROMĚŘE

M1311		M1520	
09:15	Pardubice centrum	10:25	Hněvčev
09:18	Pardubice hl. n.	09:59	Smířice
09:23	Pardubice - Rosice n. L.	10:50	Černožice
10:00	Hradec Králové hl. n.	09:54	Jaroměř
10:08	Všestary	09:48	Hořice
10:30	Hněvčev	11:12	Ostoměř
11:18	Smířice	13:52	
11:22	Černožice		
11:27	Jaroměř		
10:45	Hořice		
10:57	Ostoměř		

PRODEJ JÍZDENEK POUZE VE VLAKU
DO VYČERPÁNÍ KAPACITY
KOMPLETNÍ CENÍK NA WWW A FB

M1311 cena dle úseku 40 - 190 Kč jedním směrem, sleva 25% pouze dětí od 3 do 15 let a ZTP-P
M1520 cena dle úseku 80 - 120 Kč jedním směrem

Akci podporují: Pardubický kraj, Královéhradecký kraj a města Pardubice, Ostoměř a Hořice

Kapacita M131.1 je 45 míst, přeprava jízdních kol vyloučena!
Přeprava kočárků omezena pouze na jeden ve voze.
Během akce je zajištěn prodej publikací,
upomínkových předmětů a drobného občerstvení.

Pardubice
Žijeme kultivně!

Město Hořice

Ostoměř

Pardubický kraj

web: www.motoracek.cz * FB: [museum.rosice](https://www.facebook.com/museum.rosice)
e-mail: pshzd@email.cz * tel.: 604 926 620

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC ČERVEN

Fikarová Alena	Domoslavice	90 let
Kazdová Věra	Ostoměř	85 let
Horníková Jana	Ostoměř	83 let
Novotný Miroslav	Ostoměř	83 let
Šmídová Olga	Ostoměř	82 let
Baliharová Zdenka	Ostoměř	80 let
Novotný Václav	Ostoměř	80 let
Hermoch Bohumil	Ostoměř	80 let
Kotková Marie	Domoslavice	80 let
Jílková Marie	Ostoměř	75 let
Beránek Pavel	Ostoměř	75 let
Šimon Miloslav	Ostoměř	70 let
Košnarová Eva	Ostoměř	70 let
Trnka Jiří	Ostoměř	70 let
Holcová Naděžda	Domoslavice	70 let

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC ČERVENEC

Šimek Miloslav	Ostoměř	94 let
Lebedová Alena	Domoslavice	83 let
Tulková Alena	Ostoměř	82 let
Vobořilová Jana	Ostoměř	80 let
Škvrna Josef	Domoslavice	70 let
Kaňková Alena	Ostoměř	70 let
Uherek Petr	Ostoměř	70 let

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC SRPEN

Pavlišta Miloslav	Ostoměř	83 let
Rejf Alois	Ostoměř	82 let
Čermák Josef	Ostoměř	80 let

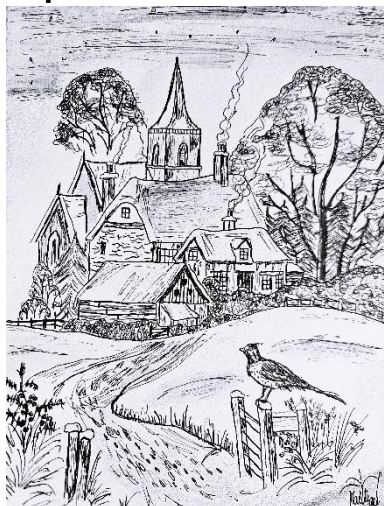

Kdo z oslavenců v příštích měsících nemá zájem, aby jeho věk byl zveřejněn, musí to nahlásit u paní Hany Němečkové v obecní knihovně.

Fotografie z oslavy 94. narozenin pana Miloslava Šimka

Vzpomínka na Petru Malíkovou 27. 09. 1979 - 21. 06. 2004

SVOZ ODPADU 2026 – popelníci uchystat den předem

22. 7. KOMUNÁLNÍ ODPAD

24. 7. PLASTY

28. 7. PAPÍR

5. 8. KOMUNÁLNÍ ODPAD

7. 8. PLASTY

19. 8. KOMUNÁLNÍ ODPAD

21. 8. PLASTY

25. 8. PAPÍR

2. 9. KOMUNÁLNÍ ODPAD

4. 9. PLASTY

16. 9. KOMUNÁLNÍ ODPAD

18. 9. PLASTY

22. 9. PAPÍR

30. 9. KOMUNÁLNÍ ODPAD

2. 10. PLASTY

14. 10. KOMUNÁLNÍ ODPAD

16. 10. PLASTY

20. 10. PAPÍR

28. 10. KOMUNÁLNÍ ODPAD

30. 10. PLASTY

11. 11. KOMUNÁLNÍ ODPAD

13. 11. PLASTY

17. 11. PAPÍR

25. 11. KOMUNÁLNÍ ODPAD

27. 11. PLASTY

9. 12. KOMUNÁLNÍ ODPAD

11. 12. PLASTY

15. 12. PAPÍR

23. 12. KOMUNÁLNÍ ODPAD

25. 12. PLASTY

SBĚR VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

Sběr velkoobjemového odpadu bude probíhat celoročně, zpravidla jednou měsíčně.

Ukládat se bude do kontejneru umístěném ve sběrném dvoře vedle čističky odpadních vod za silem.

Dny sběru velkoobjemového odpadu budou v sobotu od 8.00 hodin do 11.00 hodin

- 1. srpna 2026
- 5. září 2026
- 3. října 2026
- 7. listopadu 2026
- 5. prosince 2026

Pravidla sběru jsou uvedena v provozním řádu uveřejněném na webových stránkách obce Ostroměř.

INZERCE

Kateřina Zusková–Vítková

- ***Modeláž nehtů***
- ***Gel lak na přírodní nehty***
- ***Suchá pedikúra***
- ***Spa manikúra a pedikúra***
- ***Konzultantka kosmetiky***
- ***TIANDE a FARMASI***

**Štorchova 437, Ostroměř,
tel.: 777 609 416**

RESTAURACE A PENSION „U PATŘÍNŮ“ V KONECCHLUMÍ

Nabízíme uspořádání oslav, večírků, svatebních hostin. K dispozici je Vám salonek pro 19 osob, sál pro 50 osob, nekuřácká jídelna. Typická jídla domácí české kuchyně po celý den. Vysoká kvalita jídel zajištěna.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

mob. 601 188 013

upatrinu@seznam.cz, www.upatrinu.cz

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

Obecní úřad	493 691 148		
Starosta Jaroslav Tomeš	725 081 451	Praktický lékař Ostroměř	607 076 480
Místostarosta Martin Vojtíšek	776 244 466	Stomatologická ordinace	493 691 329
Obecní knihovna	724 313 742	Lékárna Ostroměř	493 034 017
Muzeum Eduarda Štorcha	605 349 018		
Základní škola	725 819 228	Pošta Ostroměř	493 691 420
Školní jídelna	725 854 968	IZS (hasiči, záchranka, policie)	112

Reklamace ohledně dodávání zpravodaje: paní Věra Doležalová, V Chaloupkách čp. 75, tel. 605 349 018

Zpravodaj zakoupíte: na obecním úřadě, v knihovně, v Muzeu Eduarda Štorcha

Zajištění předplatného: na obecním úřadě

Ostroměřský zpravodaj vydává Místní kulturní středisko, T. G. Masaryka, Ostroměř, obvykle jednou za 2 měsíce.

Redakční rada MKS: Hana Němečková, Ing. Tomáš Horák - technické a grafické zpracování

Své texty, přání, názory a připomínky podávejte v písemné podobě **do 10. dne v měsíci**.

Pokud je to možné, zasílejte své příspěvky v elektronické podobě na e-mailovou adresu: **mks.ostromer@centrum.cz**

Za obsah příspěvků redakční rada neručí. Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby příspěvky krátit či stylisticky upravit.

Tiskne Obec Ostroměř, vytištěno dne 15. 7. 2026